

Artikel 11

Elke dag proberen wij in te gaan
op de uitnodiging van Jezus.
Hij is voor ons de Weg,
de Waarheid en het Leven. (vgl. Joh. 14:6)
De gezindheid die Hem bezielde
willen wij tot de onze maken.
Daarvoor is nodig dat wij zijn leven,
zijn woorden en daden
veelvuldig overwegen.

Meditatie

In onze vormingstijd hebben wij leren mediteren. 's Avonds van te voren kon je al met de meditatietekst kennismaken. Je ging er als het ware mee de nacht in. In de vroege ochtend, de geëigende tijd voor het gebed, diepte je de tekst meer en meer uit. Het woord 'ruminare' viel, herkauwen, een tekst om- en omkeren en onder allerlei invalshoeken bekijken en beluisteren. Je kon de tekst omringen met verlangen, met geloof, hoop en Liefde. 'Blijf als pasgeboren kinderen begerig naar de onvervalste geestelijke melk', zo zongen we op onze professiedag: Quasi modo geniti infantes. Hier moet ik denken aan de profeet tegen wie gezegd werd: 'Eet die boekrol op!' Sterker kan het niet gezegd worden om aan te geven hoe je één moet worden met de woorden die je zijn voorgehouden. Maar, als zwakke mensen, ervoeren we vaak dat we de goede gedachten die bij de meditatie werden opgewekt, spoedig waren vergeten in de drukte van de dag. Daarom schrijf ik een enkel woord of een korte verwijzing naar de ochtendmeditatie wel eens op een briefje dat ik dan die dag bij me draag en af en toe lees. Zo wandel je met God.

In het klooster:
dat is in God.

God is mijn klooster.

Ik bid U, Heer mijn klooster te zijn,
nu, vandaag, vannacht en morgen.

Scherp mij af van alles wat mij van U verwijderd
en laat mij wandelen met U in de drukte van deze dag.

Zo bid ik U, door uw Zoon
en in zijn Geest. Amen.